

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

S. Edvardvs M. 18. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](#)

18. M A R T . Vite Sanctorum. 161

GERTRVDIS pro scuto fuit, mersitq; subito, quod navim jam mergere videbatur, monstrum. Iam diem ultimum, quem quidem ut nuptiale GERTRVDIS amavit, monachus illi prædixit. Ultanus, commeatum è cælo D. Patrium, & beatos Angelos spopondit. Virtutis odorem etiam à morte tumba, quam longè antè fieri ipsa manda- verat, suavissimum spiravit. Ipsa, ne vi- vere etiam mortuam dubitares, diver- forum oculis se objecit cælesti luce cir- cumfusa. Visa etiam ignes grassantes à monasterio illo velo avertere, quo im- puras olim flamas suffocaverat. Tam facile etiam indomitum Vulcanum est vincere illi, qui Venerem vicit. Ex Sur.

S. EDWARDVS M. 18. Martii.

SVstulerat Edgarus Angliae Rex bi- nos filios: ex Elfedâ, lectissimâ ma- tronâ, EDWARDVM nostrum: ex El- fridâ improbissimâ muliere, Ethelredū. Illi ut potè natu majori regnum Edga- rus, & quæ major regno hereditas est, virtutem reliquit. Non hanc, sed illud invidit noverca improba, &, quò pur- puram Ethelredo suo pingeret, sanguinem statuit EDWARDI fundere; quin si fieri aliter jam non posset, cum dia- demate caput auferre. Commodum impiis consiliis accidit, ut quarto regni sui anno illuc venaretur EDWARDVS,

L

ubi

162 *Vite Sanctorum.* 19. M A R T.
ubi pessima fera noverca stabulabatur.
Nimirum hæc venatori laqueos ponit.
rogat tectis hospes filius succedat. Ab-
nuentem , haustum certè è manibus
parentis accipiat, obtestatur. Heu ! ut
nunquam magis odit noverca , quām
dum amat! Dum babit , subornatus ad
scelus servulus, cultro necem domino
fert, vinumque sanguine miscuit ; cor-
pus exanime in proximâ casâ occultatum : sed scelus Elfridæ unaque virtu-
tem EDVARDI prodidit etiam in no-
te lux insolita, casam omnē illustrans,
lucemque adeo mulierculæ inhabitan-
tis oculis ferens, quam nunquam priūs
videre. Iterum in paludes abjectum cæ-
lum ostendit indice columnâ igneâ.
Ergo extractum omniq[ue] honore tu-
mulatum Martyris corpus fontem pro-
pe dedit, ex quo passim sanitatem ægri
bibeant. Noverca etiam veniam ora-
tura illuc contendit , sed neque eques,
neque pedes progredi unquam potuit,
semper vi, nescio quâ, arcanâ repulsa.
Dixisset neque supplici novercæ jam-
manes fidere. *Ex Surio.*

S. IOSEPHVS SPONSVS B. M. V.
19. Martii.

C ompendium laudum JOSEPHI de-
dero, si cōvixisse IESV & MARIAE
dixero ; huic Sponsum integerimum,
illi nutritorem sedulū. Arcanorum
ergo